

να πιστεύσω ὅ,τι λέγετε ; Ἄλλὰ σεῖς εἰσθε τὸ ψεῦδος ἐνσαρκωμένον ! . . . Εἰσθε σεῖς γυνή ἐξ ἐκείνων, ἥτις ἀφοῦ τόσα διεπράξατε διὰ τὸ φθάσετε ὅπου ἐφθάσετε, τώρα ν' ἀποφασίσῃ νὰ στερηθῆ ἐκουσίως καὶ αὐθορμήτως τῶν μεταξίνων αὐτῆς φρονημάτων, τῶν κοσμημάτων καὶ τῆς θέσεώς της, τῆς θέσεως, τὴν ὁποίαν κατέχετε δολίως εἰς τὴν οἰκίαν ταύτην, διὰ νὰ ἐπανέλθετε εἰς τὸ Ἄσυλον τόσον εὐχαρίστως ; . . . Ὁχι ! . . . Ὁχι !

— Ἐλαφρὰ ἐρυθρότης ὀργῆς διεχύθη ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς Μέρσης, ἀλλ' ἀμέσως ἡ ἀνάμνησις τοῦ Ἰουλίου καὶ τῶν λόγων του τὴν κατηύνασεν, ἀποδοῦσα αὐτῇ τὸ θάρρος, τὴν γαλήνην καὶ τὴν ὑπομονήν.

Ἄχ ! ἐὰν δὲν εἰσῆρχετο εἰς τὴν οἰκίαν ταύτην . . . ἐὰν δὲν συνήντα ἐν αὐτῇ ἢ μόνον τὴν Λαίδην Ζάνετ καὶ τὸν Ὁράτιον . . .

Ἄλλὰ . . . ὦ ! ποτέ ! . . . Οὔτε δι' ὄλον τὸν κόσμον δὲν θὰ ἠπάτα τὸν Ἰούλιον Γκραῦ.

Καὶ ἐξακολουθοῦσα νὰ αἰσθάνεται ἐαυτὴν ἐνισχυομένην ἐκ τῶν εὐγενῶν αἰσθημάτων, ἅτινα ἐκεῖνος εἶχε διεγείρει ἐν ἑαυτῇ, ἡ Μέρση ὑπέμενεν ἐν καρτερίᾳ τὰ μαρτύρια ταῦτα, ἀλλ' ἤρχιζε συγχρόνως νὰ τηρῆται ἐντὸς αὐτῆς ποιά τις ἀπειλητικὴ μεταβολή. Δὲν ἠσθάνετο πλέον τὸ θάρρος νὰ πῆ σιωπῶσα μέχρι τρυγὸς τὸ πικρὸν τοῦτο ποτήριον τοῦ αἰσχυοῦ καὶ δὲν εἶχε πλέον πεποίθησιν περὶ τῶν προκληθησομένων ἀπαντήσεών της.

Ἡ ἄφωνος δὲ αὐτῇ ὑπομονή, ἡ ἐπὶ τῆς μορφῆς της ζωγραφιζομένη, ἔτι μᾶλλον ἐξώργιζε μέχρι παροξυσμοῦ τὴν Χάρिता.

— Τίποτε δὲν θὰ ἐξομολογηθῆτε, ἐξηκολούθησεν. Ἀπὸ τῆς προηγουμένης συναντήσεώς μας εἶχετε εὐκαιρίαν ὅπως ἡμερῶν ὅπως τὸ πράξετε καὶ δὲν τὸ ἐπράξατε ! Καὶ θὰ πράξετε τοῦτο ἤδη ; . . . Ὁχι ! Ὁχι ! Ἀνήκετε εἰς τὸ εἶδος τῶν ἀπατεῶνων ἐκείνων, οἵτινες ψεύδονται καὶ ἀπατῶσιν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους. Ἄλλὰ τοῦτο μὲ εὐχαριστεῖ, διότι θὰ αἰσθθῶ τὴν δικαίαν ἐκείνην εὐχαρίστησιν τοῦ νὰ σᾶς ἀποσπάσω ἐγὼ αὐτῇ τὸ προσωπιόν, ἐνώπιον πάντων τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ. Ἐγὼ θὰ δώσω εἰς αὐτοὺς τὸ μέσον νὰ σᾶς ἀποδώσιν εἰς τὰς ὁδοὺς, ὅπου ἀνήκετε. Ὡ ! καί, θὰ εἶνε μικρά τις μόνον ἀνακούφισις ἀπέναντι τῶν ὄσων ὑπέστην, ἐὰν σᾶς ἴδω ἀπαγομένην ἐκ τῶν βραχιόνων ὑπὸ τινος ἀστυνομικοῦ ὀργάνου, ἐνῶ τὸ πῆριξ πλῆθος θὰ σᾶς δακτυλοδεικτῆ καὶ θὰ καγγαλῆ καθ' ὅσον θὰ βαίνετε πρὸς τὴν εἰρκτὴν ! Αὐτὸ θέλω !

Τὴν φορὰν ταύτην τὸ κτύπημα ἤτο θανάσιμον ἢ ὕβρις ὑπερέβαινε πᾶν ὄριον ἀνοχῆς.

Ἡ Μέρση ἐσφενδόνισε κατὰ τῆς ἀνιλεοῦς ταύτης ἐχθρὰς τὴν πρώτην προειδοποίησιν.

— Δεσποινίς Βράδον, τῇ εἶπεν ὑπέμεινα, χωρὶς οὔτε ψίθυρον νὰ ἐκστομίσω εἰς

τοὺς σκληροτέρους λόγους, ὄσους ποτὲ ἠδυνάμην ν' ἀκούσω λεγομένους παρ' ὑμῶν . . . ἀπαλλάξατέ με, παρακαλῶ, τῆς ὁδοῦς νέων ὕβρεων. Σᾶς ἐπαναλαμβάνω ἐν ἀληθείᾳ ὅτι ἀνυπομονῶ νὰ σᾶς ἀποδώσω τὰ δικαιώματα ἅτινα δικαίως διεκδικεῖτε. Σᾶς τὸ λέγω ἐκ τῶν μυχιαιτέρων τῆς καρδίας μου, εἰμὶ ὀριστικῶς ἀποφασισμένη νὰ ὁμολογήσω τὰ πάντα.

Ὁμίλει μὲ τρέμουσαν ἀλλὰ σοβαρὰν φωνήν.

Ἡ Χάρις τὴν παρετήρει, μετὰ ὧμοῦ μειδιάματος δυσπιστίας καὶ βλεμμάτων τοιούτων, ἅτινα ἐδιπλασίαζον τὴν ἐκφραζομένην περιφρόνησιν.

— Δὲν ἀπέχετε πολὺ τοῦ κώδωνος, ἀντεῖπεν. Σημάνετε λοιπόν !

Ἡ Μέρση τὴν θεώρησεν ἐκπληκτος.

Ἡ Χάρις ἐξηκολούθησεν ἐν εἰρηνικῷ τόνῳ.

— Εἰσθε αὐτόχρομα ἢ εἰκὼν τῆς μετаноίας. Φλέγεσθε ἕως θανάτου ἐκ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ νὰ διακηρύξετε τὴν ἀλήθειαν. Ἀναφωνήσατέ τιν ἄλλο ὄλον τοῦ κόσμου ! Ἀναφωνήσατέ τιν ἀμέσως ! Τί μὲ βλέπετε οὕτω ; . . . Καλέσατε τὴν Λαίδην Ζάνετ . . . καλέσατε τὸν κ. Γκραῦ καὶ τὸν κύριον Δεχόλτ. . . Καλέσατε τοὺς ὑπηρετὰς τοῦ μεγάρου . . . Γονυπετήσατε πρηνῆς καὶ ἐξομολογηθῆτε ἐνώπιον ὄλων ὅτι εἰσθε μία ἀθλία τυχοδιώκτις . . . Τότε . . . καί ! . . . θὰ σᾶς πιστεύσω. Οὐχὶ ὁμως καὶ πρὶν γίνῃ ὅ,τι εἶπον.

— Μὴ μὲ ἐξαναγκάζετε νὰ ὑπερασπίσω ἑμαυτὴν καθ' ὑμῶν, ἀνέκραξεν ἰκετευτικῶς ἡ Μέρση.

— Καὶ τί μὲ μέλλει ἂν ὑπερασπισθῆτε ἢ ὄχι ;

— Μὴ μ' ἐξωθεῖτε, σᾶς παρακαλῶ ! . . . Πρὸς τὸ συμφέρον σας, μὴ ἐξακολουθῆτε νὰ μὲ προκαλῆτε ἐπὶ πλέον.

— Πρὸς τὸ συμφέρον μου ; Ὡ ! τῆς ἀθλιότητος ! μήπως τολμάτε νὰ μὲ ἀπειλήσετε ;

Ἡ Μέρση ἠσθάνθη τὴν ἀνάγκην νὰ καταβάλῃ προσπάθειάν τιναν ὅπως συγκρατήσῃ ἑαυτήν. Ἡ καρδιά της ἔπαλλε σφοδρότατα ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον, τὸ δὲ αἶμα ἐφλεγε τὰς παρειὰς της. Κατῶρθωσεν ὁμως νὰ κατίσχη ἑαυτῆς.

— Λάβετε οἶκτον δι' ἐμέ ! εἶπεν. Ὁσον κακῶς καὶ ἂν προσηνέχθην, ἐν τούτοις ὁμως εἰμαι πάντοτε γυνή, ὡς ὑμεῖς, καὶ δὲν ἀντέχω νὰ ὑπομείνω τὸ αἰσχος δημοσίας ἐξομολογήσεως ἐνώπιον πάντων τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ. Ἡ Λαίδη Ζάνετ μοὶ προσφέρεται ὡς πρὸς θυγατέρα ὁ κ. Δεχόλτ ἐπιθυμεῖ νὰ μὲ νυμφεθῆ. Πῶς λοιπὸν νὰ ὁμολογήσω κατὰ πρόσωπον πρὸς τὴν Λαίδην Ζάνετ καὶ πρὸς τὸν κύριον Δεχόλτ, ὅτι ἐκλεψα τὴν ἀγάπην των ; Ὅθὰ τὸ μάθωσιν ἐν τούτοις. Δύναμαι καὶ θέλω, πρὶν ἢ κοιμηθῶ, ἀπόψε νὰ εἶπω ὄλην τὴν ἀλήθειαν πρὸς τὸν κύριον Ἰούλιον Γκραῦ.

[Ἐπεται συνέχεια]. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΠΑΝΔΩΝΗΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὰ « Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα » κατὰ πᾶσαν ἐποχὴν. Φύλλα προηγούμενα εὐρίσκονται ἐν τῷ γραφεῖῳ ἡμῶν, εἰς πάντα τὰ Ὑποπρακτορεῖα τῶν Ἐφημερίδων, καὶ τοῖς κ.κ. Ἀνταποκριταῖς ἡμῶν.

Εἰς τὸ Γραφεῖον

Τῶν Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων

Πωλοῦνται τὰ ἑξῆς βιβλία :

[Αἱ ἐν παρενθέσει τιμαὶ σημειοῦνται χάρων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ ἐπιθυμοῦνται νὰ ἀποκτήσωσιν αὐτὰ, ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν].

- « Ἀντωνίνα », μυθιστορία Ἀλεξάνδρου Δουμά υἱοῦ, μετάφρασις Λάμπρου Ἐνυλλῆ, ὄρ. 3. [3,30]
 « Λέων Λεώνης », μυθιστορία Γεωργίας Σάνδης, μετάφρασις Ἰ. Ἰσιδ. Σκυλίση Δρ. 1,50 [1,80]
 « Τὰ Δύο Ἄλικα » Αἰμιλίου Ρασβούργ, ὄρ. 4,50 [2]
 « Ἡ Ὁραία Παρισινή » λεπ. 60 [70]
 « Παρισίον Ἀπόκρυφα », μυθιστορία Εὐγένιος Σὺν, μετάφρασις Ἰσιδωρίδου Ἰ. Σκυλίση (τόμοι 10) Δρ. 6 [7]
 « Ὁ Διάβολος - Σίμων », μυθιστορία Ponsou-De-Terrail Δρ. 1,50 (1,70)
 « Μπουμπουλίνα—Ἀρκάδιον », Δράματα ὑπὸ Γ. Ἀνδρικοπούλου Δρ. 3 [3,30]
 « Ἡ Πλωτὴ Πόλις » μυθιστορία Ἰουλίω Βέρν. ὄρ. 4 (1,20)
 « Τὰ Ἀπόκρυφα τῆς Μασσαλίας, μυθιστορία Αἰμιλίου Ζολά Δρ. 3 (3,30)
 « Ἡ Γυναίκες, τὰ Χαρτὰ καὶ τὸ Κρασί », μυθιστορία Paul de Cock, μετάφρασις Κλεάνθους Ν. Τριανταφύλλου Δρ. 1 [1,20]
 Ποιήματα Ἰ. Γ. Τσακασιάνου ὄρ. 3. (3,20)
 Χρυσόδετα » 4
 « Μαρία Ἀντωνιέττα », ὑπὸ Γ. Ρ. μα, τραγικὸν ἱστορικὸν μελόδραμα εἰς 4 πράξεις, μελοποιηθὲν ὑπὸ τοῦ ἐν Ζακύνθῳ μουσικοδιδασκάλου Παύλου Καρέρ, μετάφρασις Γ.Κ. Σφήκα λ.50 [55]
 « Μία ἡμέρα ἐν Μαδέρα », μυθιστορία Παύλου Μαντεγάτσα, δραχ. 1,50 (1,60).
 « Οἱ Μελλόνυμφοι τῆς Σπιτζεβέργης », μυθιστορία Ἐαβιέ Μαρμὴ, σφεθέσια ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας Δρ. 1,50 [1,70]
 « Ὁ Διάβολος ἐν Τουρκίᾳ », ἤτοι Σκηναὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὑπὸ Στεφάνου Θ. Ξένου. Ἐκδοσις δευτέρα, ἀδεία τοῦ συγγραφέως, ἐν ἡ προσετιθῆ ἐν τέλει καὶ τὸ δρᾶμα « Ἡ καταστροφή τῶν Γενιτσάρων ». Τόμοι 2 Δρ. 5. [5,50]
 « Αἱ Ἐχθραὶ Μητέρες », μυθιστορία Catulle Mendès ὄρ. 1,50 (1,70)
 « Ἡ Ἡρωὶς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως », μυθιστορία Στεφάνου Θ. Ξένου, εἰς δύο ὁγκώδεις τόμους Δρ. 4 [4 4,50]
 « Ὁ Γιάννης », μυθιστορία Paul de Cock μετάφρασις Κλεάνθους Ν. Τριανταφύλλου ὄρ. 2 [2,20]
 « Τὰ Δράματα τῶν Παρισίων », μυθιστορία Ponsou-De-Terrail, τόμοι ὁγκώδεις 3 Δρ. 6 (7)
 « Αἱ Φύλακες τοῦ Θησαυροῦ », μυθιστορία Ἐμμ. Γονζαλὲς Δρ. 1,50 (1,70)
 « Ἡ Παναγία τῶν Παρισίων », μυθιστορία Βικτωρος Οὐγγώ, μετάφρασις Ἰ. Καρασσούσα τόμοι 2) ὄρ. 4 (4,30)
 « Αἱ τίμαι γυναῖκες » διήγημα ὑπὸ Adeemo Achard Λεπτ. 75 [90]
 « Οἱ Ἀγῶνες τοῦ Βίου: Σέργιος Πανίνης », μυθιστορία βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας Δραχ. 2 [2,20]
 « Ὑπατία », μυθιστορία ἱστορικὴ ὑπὸ Charles Kingsley [τόμοι 2] Δρ. 4 [4,20-
 « Κωμῳδία » ὑπὸ Ἀγγ. Βλάχου Δρ. 2 [2,20]
 « Ὁ Γονζάλβης Κορδούβιος ἢ ἡ Γρανάδα ἀνακτηθεῖσα » μυθιστορία Δρ. 1,50 [1,70]
 « Ἀνθρωπος τοῦ Κόσμου », Ἀθηναϊκὴ μυθιστορία, ὑπὸ Γρ. Δ. Ξενοπούλου. Δρ. 2 (2,20)